

[Carlsen-Skiødt.]

Hovedspørgsmaalet, forekommer det mig, er derimod dette, hvorledes den vigtigste Part i denne Sag, nemlig Forældrene, ønsker, at Tilsynet skal være ved den Skole, hvortil de skal sende deres Børn, og her kan man jo kun bygge paa de Erfaringer, man enkeltvis har indhøstet i Aarenes Løb, da Forældrene som saadanne endnu ikke har udtalt sig. Det er min Erfaring, at Forældrene som Regel er godt tilfredse med Tilsynet, som det er, og ikke har noget Ønske om at faa det ændret.

Det er i egentligste Forstand heller ikke rigtigt, naar der stadig tales om et kirkeligt eller et gejstligt Tilsyn. Flertallet i de nuværende Skolekommissioner bestaar af Medlemmer, valgte ud af Befolkningen, og det er jo da ikke blot Formanden, der har Tilsynspligt og Tilsynsret. Det nuværende Tilsyn har gennem Tiderne vist sig at være meget godt, og under dette Tilsyn er vor Folkeskole vokset til det, den er, og er blevet en af de allerbedste i hele Verden. Derfor finder jeg det ikke paakrævet at ændre Tilsynet med den Begrundelse, at det ikke kan magte Opgaven.

Skal Tilsynet ændres, forekommer det mig i alt Fald, at Præstens Stilling i det mindste maa være den, at han som født Medlem tiltræder den valgte Skolekommission, og det af flere Grunde, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, da Spørgsmaalet vil komme til Behandling igen, naar Skoletilsynsloven bliver forelagt her i Tinget.

Jeg vil blot tilføje, at Ansættelsen af de 22 Konsulenter foruden dem, vi allerede har i Sang og Gymnastik plus Assistenten og Kontorpersonale, er et økonomisk Spørgsmaal, og det behøver slet ikke at berøre den stedlige Skolekommission, der meget vel kan føre Tilsyn med Undervisningen som hidtil. Hertil kommer — det vil jeg ogsaa gerne have sagt —, at efter min Mening maa Lærerne ved den almindelige Folkeskole, altsaa ikke ved Eksamensskolerne, have nogen personlig Frihed ved Undervisningen, Barneskolen skal ikke bringes ind i en Uniform. Men, som sagt, jeg skal ikke i Dag komme nærmere ind paa en Omtale af Skoletilsynet, da der formentlig senere vil blive Lejlighed dertil.

Saa har jeg en Henstilling til den højtærede Socialminister, som jeg gerne vil bede ham tage vel imod. Der er indsendt et Andragende fra det i Odense oprettede nye Plejehjem for Invalidere om et aarligt Tilskud paa 10 000 Kr. i 3 Aar. Hjemmet er delvis opført ved frivillige Gaver, og Odense Byraad har skænket Byggegrunden,

ligesom ogsaa Byraadet yder et betydeligt aarligt Tilskud til Hjemmets Drift. Men for at Hjemmet kan være fuldt belagt, det vil sige med ca. 30 Patienter, er det nødvendigt, at det faar et Statstilskud i Lighed med det, Stefanshjemmet i Horsens og Plejehjemmet i Gentofte modtager. Jeg vil gerne meget stærkt anbefale dette Andragende og haaber, at den højtærede Socialminister kan imødekomme det.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord om den udmærkede selvejende Institution „Philadelphia“ i Anledning af den Kritik, der har været fremsat her i Salen med Hensyn til det Foredrag, som Stiftelsens Overlæge Dr. Schou har holdt i det medicinske Selskab i Stockholm for halvandet Aar siden, den 24. Maj 1929, og som senere har været offentliggjort i „Ugeskrift for Læger“.

Jeg skal slet ikke komme ind paa Enkeltheder i Foredraget, men blot sige, at jeg synes, Kritikken er uberettiget, fordi Forudsætningen eller Udgangspunktet er forkert. Foredraget er holdt i det medicinske Selskab og er af lægevidenskabelig Karakter, udarbejdet paa Grundlag af mange Aars grundige Studier og indhøstede Erfaringer, som Overlægen fremlægger for sine Kolleger med Eksempler paa de Udslag, som denne bestemte Sygdom efter hans Erfaring kan give sig. Jeg vil gerne understrege, at han taler om Patienter og ikke om raske, sjælssunde Mennesker, og derfor er der i disse Udtalelser, der er forelagt for Læger, aldeles intet nedsættende for Patienterne eller Mangel paa social Forstaaelse.

Alle, der kender Overlæge Schou nærmere, vil vide, at han personlig har et aabent Øje og et varmt Hjerte for de syge og lidende Mennesker, han arbejder for at hjælpe til Sundhed, og at han saavel som hans Medhjælpere fortjener stor Tak for det opofrende og opslidende Arbejde, der gøres for at være de syge til Hjælp. Jeg kender denne Institution af Selvsyn og har derfor ønsket at komme med disse Udtalelser.

Denne Institution „Philadelphia“ fortjener saa meget mere Paaskønnelse, som den i økonomisk Henseende bæres af frie Tilskud og Gaver og ikke er en Statsinstitution.

Derefter vil jeg gerne henvende mig til den højtærede Kirkeminister, og jeg vil begynde med at takke Ministeren, fordi han har taget saa vel imod et Andragende fra St. Knuds Kirkes Menighedsraad i Odense om et Statstilskud paa 8 000 Kr.